

VŠEVIDOUCÍ OKO: MŮŽE RUSKO PROLOMIT PŘESILU ZÁPADU ISR? – Analýza, jakou jste ještě nečetli

 cz24.news/vsevidouci-oko-muze-rusko-prolomit-presilu-zapadu-isr-analyza-jakou-jste-jeste-necetli

20. února 2023

Stáhnout PDF

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](https://t.me/cz24news)

Každá válka na přelomu technologických epoch (a my se právě nacházíme ve stavu takového přechodu) je zatížena nepochopením principů fungování nových zbraní a taktiky jejich použití, stejně jako celkové strategie celého komplexu vojenských a politických akcí.

I.

Ze všech stran se stále častěji ozývá poznání a uznání, že současný konflikt otřásl základy mnoha doktrinálních vojenských teorií a samotného chápání způsobu použití strategie a taktiky na moderním

bojišti s hustým ISR (C4ISR) a pozorováním/integrací/síťovou orientací.

Tato válka může být dost dobře prvním skutečně 4GW a 5GW konfliktem. Pro ty, kteří nejsou obeznámeni s konceptem generační války, se můžete seznámit [zde](#).

Evoluce probíhá v reálném čase přímo před našima očima, obě strany se zuřivě snaží přizpůsobit a cestou prolamují nové hranice, často se smrtelnými chybami v kalkulaci.

Společným tématem, kolem kterého se v poslední době hodně diskutuje, je myšlenka, že manévrování velkých uskupení mechanizovaných sil se stalo téměř zastaralým. Tomuto tématu se věnuje stále větší pozornost ve světle blížící se ruské eskalace „velké ofenzívy“, která, jak většina předpokládá, přivede na bojiště obrovské množství nových sil a obrněných uskupení.

Na Ukrajině jsme se z obou stran přesvědčili o naprostém riziku a pošetilosti vyslání početné obrněné kolony do útoku, zejména v otevřeném terénu. Převaha vysoce přesné moderní naváděné munice a všudypřítomných bezpilotních letounů korigujících palbu, stejně jako rentgenové schopnosti vnímání celého spektra bojiště ve všech myslitelných pásmech – od radaru přes infračervené záření až po detekci vyzařování signálu (telefon, wifi, starlink, rádio, radar atd.) – mění moderní válečné divadlo v něco, co se podobá real-time-strategické videohře v tradici C&C: Red Alert.

Bojiště je poseto moderní přesnou municí všeho druhu, která paradoxně vrátila manévrovou válku zpět do uzavřeného, pozičního rámce ve stylu 1. světové války. Vše od samočinných min jako PTKM-1R až po inteligentní kazetovou municí jako RBK-500 nesoucí Motiv-3M SPBE shazované z dělostřeleckých systémů, které vybuchují nad obrněnými vozidly a automaticky se zaměřují na jejich měkké střechy – to vše bylo doposud v konfliktu implementováno (na obou stranách, v případě AFU: prostřednictvím německých PhZ-2000

střílejících inteligentní munici a německých M270 střílejících AT-2 a další). Dělostřelecké granáty na obou stranách – odrůdy Krasnopol a Excalibur – přesně naváděné pomocí dronů a satelitů a nekonečných elektronických systémů všech možných způsobů těžby.

Rusové s postojem
@RWApodcast

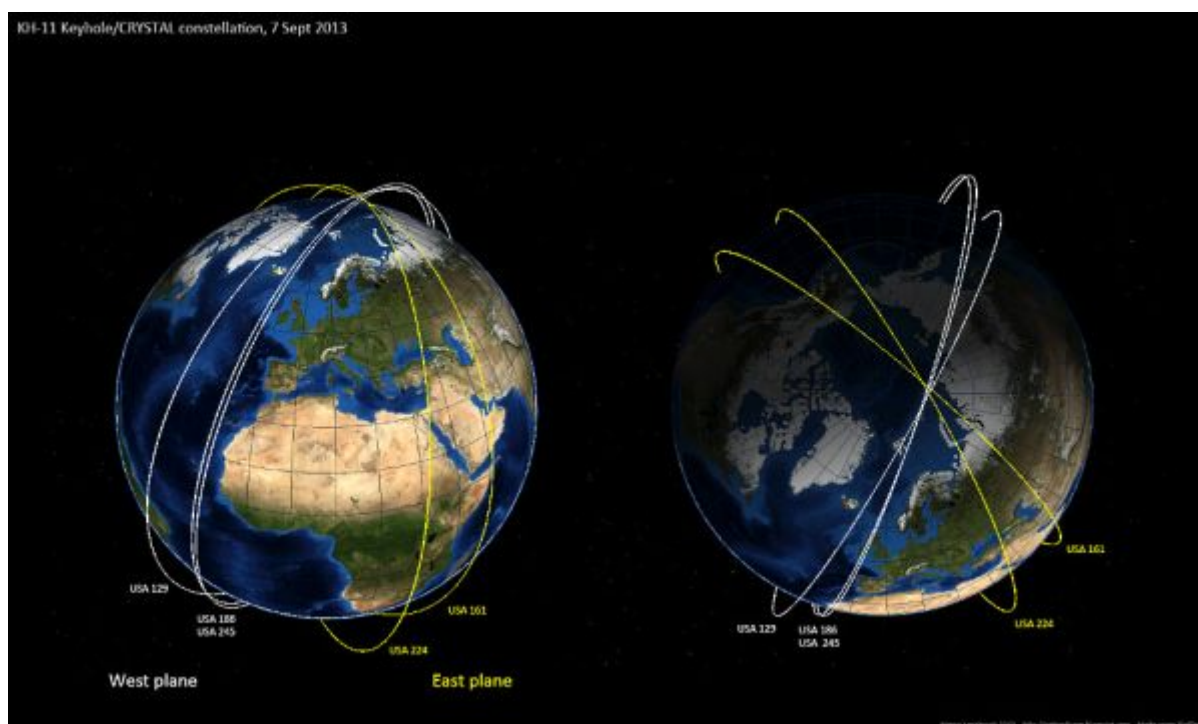
9A52-4 Tornado je nejnovější ruský systém MLRS a má v nadcházejících letech nahradit systémy „Grad“ a „Smerch“. Má padákový systém pro své rakety a dokáže velmi přesně zasáhnout cíle i za krytem. Ukrajinská strana potvrdila, že byl použit u Kyjeva.

Existují dva způsoby zkoumání, a to mikrokosmické takticko-pohledové měřítko, které se zabývá taktikou jednotky, a operační makrosmysl. Do obou se trochu ponoříme. V tom operačním nástup a rozšíření přesných systémů delšího dosahu podobně značně omezuje schopnost manévrových sil vést ofenzívu v tom smyslu, že zásobovací linie (sklady, velitelství atd.) jsou na dosah naváděné přesné munice ve stylu HIMARS a Smerč.

Někteří, jako například Strelkov, se nedávno rozplývali nad názorem, že Rusko „není schopno postupovat vpřed“ v jakémkoli významném operačním smyslu a je uzavřeno v patové situaci, protože jakmile jeho síly zahájí postup, zásobovací/logistické uzly, které postup podporují, jsou okamžitě zaměřeny prostředky jako HIMARSy, bezpilotní letouny, dělostřelectvo naváděné pomocí GPS atd., což ofenzívu zastaví pro nedostatek zásob.

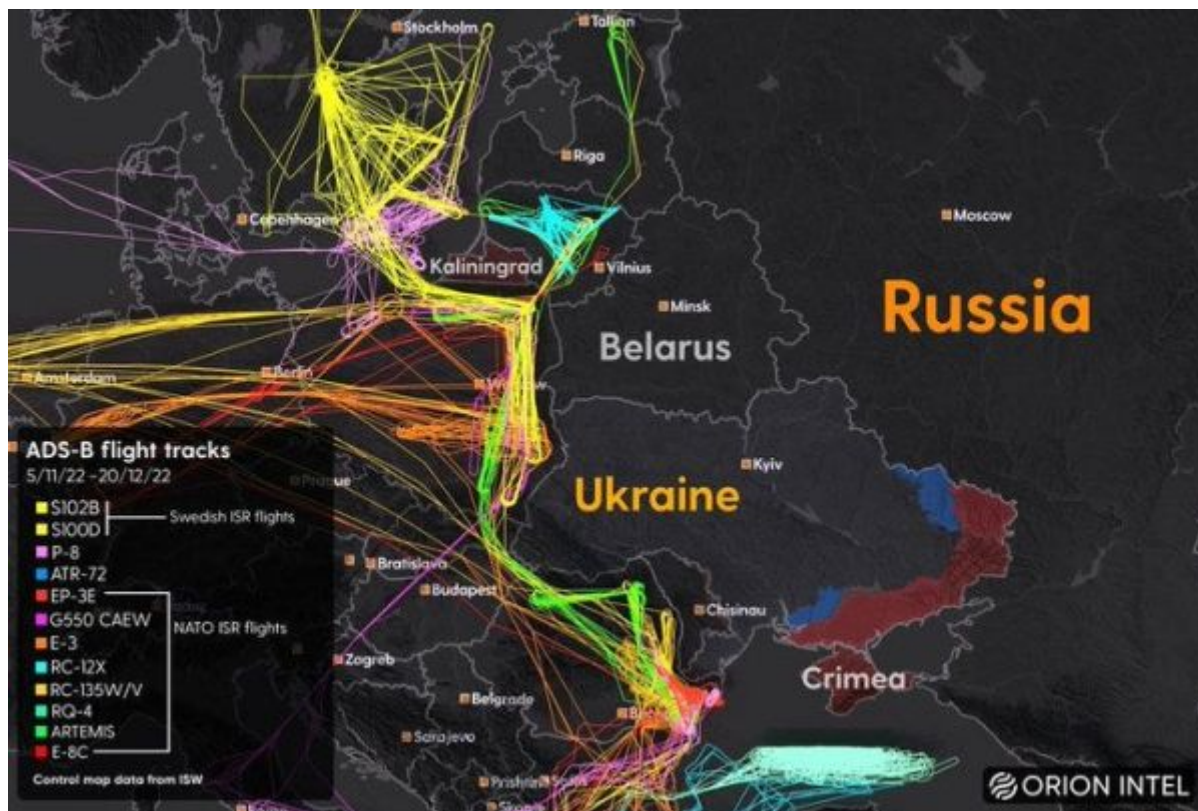
Mnozí používají toto zdůvodnění k racionalizaci údajných „neúspěchů“ Ruska v místech, jako je Chersonská fronta, ačkoli je to patentovaný omyl – protože stažení v Chersonu mělo co do činění s bezprostřední hrozbou katastrofálních říčních záplav v důsledku potenciálního zničení přehrady Nová Chakovka, nikoli s neschopností ruských sil se s tím vyrovnat. Ve skutečnosti několik vysoce postavených členů AFU napsalo dlouhá „odborná“ twitterová vlákna, v nichž se hlásí k tomu, jak dobře se Rusko přizpůsobilo hrozbě HIMARu na svých týlových skladech v Chersonské oblasti tím, že rozdělilo koncentrace munice. Ale samozřejmě je snazší se přizpůsobit, když jste nastaveni pouze na obranu – ale téma této diskuse je útok: manévrující síly prosazující postup v silném signálu, “obnaženého“ moderního prostředí.

Celá infrastruktura NATO a „pěti očí“ je využívána 24 hodin denně, 7 dní v týdnu jako jakýsi rozsáhlý cloudový servis a megaprocessorová/výpočetní kapacita pro ukrajinské frontové síly. Stovky satelitů, včetně desítek zobrazovacích s rozlišením 5 cm/pixel, procházejí každý centimetr a čtvrtinu ruského území a hledají skryté cíle, na které lze reagovat. Tato data pak zpracovávají a porovnávají tisíce analytiků NATO/Five Eyes pracujících na plný úvazek v distribučních centrech po celém světě a poté je prostřednictvím Starlinku a dalších datových spojů předávají přímo ukrajinským posádkám, které je pak mohou dále distribuovat prostřednictvím svého inovativního integrovaného systému „Nettle“, aby tyto cíle předávaly různým sektorovým dělostřeleckým a dalším systémům.

Do této problematiky jsme nahlédli již před několika měsíci, kdy unikly dokumenty, které ukázaly přesný pracovní postup, jímž tato nadstavba NATO/Five Eyes identifikuje a předává pozice všech myslitelných ruských jednotek, a to až do nejmenších podrobností. Ukázaly se dokumenty sepsané armádou analytiků, kteří se probírají shlukovými záběry ze satelitů, v nichž jsou nekonečné seznamy vysoce hodnotných ruských cílů kategorizovaných s jejich přesnými souřadnicemi a souvisejícími referenčními fotografiemi.

A to samozřejmě ani nemluvíme o flotile letounů AWAC, které nepřetržitě shromažďují radarová data z polského a rumunského vzdušného prostoru, o letounech RQ-4 Global Hawk s radary SAR, které denně snímají Krym z Černého moře, o krátkovlnných radarech OTH, které pravděpodobně provádějí včasné varování před lety ruského letectva ze vzdálenosti tisíců kilometrů a o dalších. Ve skutečnosti se dokonce naznačuje, že americké síly využívají údaje ze seismických senzorů ke sledování velkých pohybů ruských sil. Sami Sověti tuto taktiku zdatně používali proti mudžáhidům v Afghánistánu.

V této reportáži CNN se také objevilo přiznání pracovníků NATO, že údaje o cílech z jejich letounů AWAC jsou okamžitě předávány AFU.

A zde můžete vidět ukrajinskou konzoli, která dostává okamžité údaje o poloze ruské stíhačky v reálném čase prostřednictvím datového kanálu Nettle, pravděpodobně z nějaké formy zpravodajství NATO/Západu.

V Chersonu a na mnoha dalších místech jsme viděli, že kdykoli AFU zahájila rozsáhlou ofenzívu s velkými, viditelnými tlaky mechanizovaných kolon, byly okamžitě spatřeny, sledovány a decimovány z velké vzdálenosti. Nedávno se však v Ugledaru ukázalo, že ruská námořní pěchota si za podobných okolností nevedla o nic lépe.

Ani jejich mechanizované kolony nedokázaly překročit onu obávanou zemi nikoho v podobě zamrzlých zemědělských polí dříve, než byly identifikovány. Připouštím, že se ukázalo, že největší roli v tom hrály miny, jak upozornili někteří neohrožení čtenáři. Musím však oponovat tím, že jediný důvod, proč na miny vůbec narazili, byl ten, že měli rozkaz udělat zběsilý úprk přes pole, z krytu na další pozice v

úseku dachas v dolním Ugledaru, a to právě z toho důvodu, že otálení a nespěchání s vyjednáváním minových polí by je vystavilo nepřátelskému ISR a bezprostřednímu riziku ze vzduchu v podobě úderů korigovaných drony atd. Nebýt této všudypřítomné pozorovací hrozby, mohli se v klidu plížit s minovým pásem nebo povolat pomalu pracující odminovač UR-77.

Abychom rozvedli, jak se teoreticky předpokládá, že se s takovými hrozbami vypořádáme, a proč to v praxi nefunguje tak dobře jako v teorii, nejprve je nutné si uvědomit, že k boji proti dělostřelectvu potřebujete vlastní dronové systémy ISR, nejlépe doplněné o protibaterijní radary, které mohou určit vektor a vzdálenost nepřátelského výstřelu, abyste mohli provést odvetný úder.

Jak je však vidět na tomto videu Patricka Lancastera, ruský voják upřímně odpověděl, když popisoval složitost, obtížnost a nepravidelnost řešení těchto problémů. Uvádí, že použili nejvýkonnější ruský protiradarový systém „Zoopark“, ale tento systém je TAK ironicky výkonný, že se stává okamžitým cílem pro protiradiolokační zdroje, které se na něj mohou zaměřit jako infračervená střela na hořící plamen.

Takže pak ten systém přesunuli dál za linie, ale dělostřelecká disciplína AFU je taková, že stejně stihnou odskočit-n-střílet svými děly pryč od nebezpečí v době, kdy je člověk může pomocí systému lokalizovat a reagovat. Aby bylo jasno: toto není obecná charakteristika fungování VŠECH takových scénářů/systémů. Máme spoustu důkazů o tom, že tytéž ruské zooparky (a další) fantasticky fungují při vyhlazování pozic AFU protibaterijní palbou. Ale je to jen ilustrace obtížnosti a nepředvídatelnosti těchto věcí. Pokud dostanete opravdu dobrou nepřátelskou posádku se silnou disciplínou, dokáže takové systémy negovat.

To do značné míry vysvětluje typ zmatené války malých jednotek, které jsme byli svědky až do tohoto okamžiku. Sami Wagnerovi popsali svou nejúspěšnější taktiku v Bachmutu, která spočívá v tom, že malé skupiny mužů, maximálně 8, operující samostatně, vtrhnou dopředu a záměrně se přiblíží na 50-150 metrů k pozicím AFU, aby zabránily palbě nepřátelského týlového dělostřelectva ze strachu, že zasáhnou vlastní muže. Říká se tomu „jízda na ramenou nepřítele“. Klíčovým detailem je však nábožná oddanost tomu, aby zůstali odděleni v malých, izolovaných palebných skupinách.

To částečně vysvětluje rozhodnutí Ruska opřít se v tomto konfliktu o menší, odloučené BTG. A proč v tolika zdánlivě zmatených videích vidíme tak malé útočné skupiny nebo osamělé tanky operující tak často na frontách. V dnešním vysoce síťově orientovaném, integrovaném, signálem a pozorováním přetíženém bojišti je zkrátka téměř sebevraždou shlukovat se do velkých skupin.

II.

Hlavní otázka tedy zní: jak může Rusko za takových podmínek skutečně postupovat vpřed, prorazit nepřátelské linie a úspěšně masově dobývat území? Má Strelkov pravdu a Rusko je odsouzeno k postupnému pozičnímu válčení?

Je to velmi široké téma, protože existuje mnoho aspektů, které se týkají možných „řešení“ tohoto strašného dilematu. Pojďme se ponořit do těch, která se již efektivně používají, a do těch, která budou pravděpodobně použita v nadcházejících eskalacích.

1. Atmosféra a kouřové clony

Abychom se zbavili nejjednodušší taktiky, zmiňme nejprve několik hlavních omezení všech těchto všudypřítomných systémů ISR. Prvním z nich jsou environmentální atmosférické podmínky. Stručně řečeno: drony a satelity opravdu nesnášejí mraky a ani s příchodem „dálkového průzkumu“ a satelitů SAR nedokážou ve skutečnosti proniknout vrstvami mraků tak dobře, jak by tvrdili prodejci MIC – alespoň ne na granularitě vidění jednotlivých jednotek a bojových uskupení.

Faktem je, že když je hustá oblačnost a/nebo mlha, mohou být drony naprosto nepoužitelné, a totéž platí pro satelity. Pokud by si někdo opravdu troufl na takový úkol, mohl by využít vážné možnosti

modifikace počasí, jako je zasévání mraků, a vytvořit tak trvale zatažené podmínky, které by nepříteli oslepily. Bohužel by to oslepilo i vás.

V poslední době se několikrát objevily zprávy o ruských ofenzívách (v Kremennaji i Ugledaru), které se zastavily, protože byla silná oblačnost, která značně snížila jejich CAS a negovala jejich vzdušnou převahu. Ale naopak jindy ji na některých frontách považovali za výhodu a zatlačili konkrétně tehdy, když byla oblačnost a drony AFU byly oslepeny.

Méně drastickým kompromisem může být použití různých systémů generujících kouř k zakrytí pohybu, kterých má samo Rusko nejen mnoho, ale dokonce použilo jejich menší verzi právě v tom bojišti, o kterém jsme mluvili výše, kdy námořní pěchota pumpovala kouř ze svých BMP-3, aby mohla postupovat.

Letadla mohou také vypouštět obrovské kouřové clony.

Samozřejmě se jedná pouze o dočasné opatření malého rozsahu proti lokálnějšímu ISR, ale stálo za to se o tom zmínit, aby to bylo zřejmé.

2. Satelity a kesslerizace?

Nejúčinnější praktickou metodou, jak porazit nejsilnější formu pozorovacích schopností Ukrajiny, by bylo prostě sestřelit satelity. Rusko tím několikrát pohrozilo již před několika měsíci.

Russia Says U.S. Satellites Assisting Ukraine Are 'Legitimate' Targets

Oct. 27, 2022

USA však odpověděly, že budou reagovat věcně. Ačkoli Rusko konkrétně jmenovalo skupinu komerčních satelitů, jako je Maxar, a nikoli americké vojenské satelity. Dnes Rusko tuto hrozbu dokonce zopakovalo poté, co NATO oznámilo nový program radikálního

posílení spolupráce v oblasti kosmického průzkumu formou nových flotily vysoce centralizovaných a koordinovaných vojensko-civilních satelitních konstelací, jejichž cílem je totální ovládnutí oblasti C4ISR.

Mohlo by však Rusko tyto satelity skutečně sestřelit? Víme, že mohou, kdyby chtěli. Vloni to předvedli jako demonstraci síly, a pokud se podíváte až na konec odkazovaného videa, američtí generálové byli touto skutečností docela znepokojeni.

Někteří se ptají, proč Rusko neruší – neoslepuje tyto satelity pomocí vychvalovaných a novodobých systémů Murmansk a Žitel (mimo jiné), kterými se tolik chlubí? Problém je, že tyto systémy ruší signály jako radary, GPS atd. Ale hlavními typy satelitů, které jsou Rusku skutečným trnem v oku, jsou elektrooptické, tedy „foto“ satelity. Jak můžete rušit satelit podobný teleskopu s výkonnou kamerou se zoomem, který snímá vaše zařízení a pohyby vojsk? Objektiv fotoaparátu „rušit“ nemůžete.

Jediným možným protiopatřením je jejich oslepení laserem. A již dlouho existuje řada zpráv, které tvrdí vše od toho, že Rusko již oslepilo americké satelity, přes to, že Rusko hrozí, že to udělá, a testuje to, až po to, že Rusko v současné době buduje schopnosti, které to umožní.

Je sice pravda, že Putin loni triumfálně oznámil nový ruský laser „Peresvet“, ale většina laserů tohoto druhu – včetně těch, které testovalo americké námořnictvo – má poměrně krátký dosah, maximálně několik kilometrů. Satelity samozřejmě doletí stovky nebo dokonce tisíce kilometrů. Některé zprávy však tvrdily, že Peresvet dokáže oslepit satelity na vzdálenost 1500 km.

Russian Peresvet laser weapon can blind satellites at 1500 km altitude

weapons defence industry military technology UK

POSTED ON THURSDAY, 19 MAY 2022 13:48

A zprávy ze začátku loňského roku tvrdily, že Rusko dokonce nasadilo nový typ laseru nazvaný „Zadira“, který je údajně ještě výkonnější než Peresvet, a již jej používá a/nebo testuje na Ukrajině.

Skeptici by si měli připomenout, že nejenže Rusko v podstatě vynalezlo laser a maser, ruský vědec Nikolaj Basov za tento čin dokonce obdržel Nobelovu cenu, ale Rusko mělo laserový tank již na počátku 80. let.

A Sověti měli laser nazvaný Terra-3, který údajně vyřadil z provozu raketoplán Challenger. Podle wiki:

Fáma o útoku na raketoplán

Terra-3 je předmětem rozšířeného tvrzení, že infračervený laser byl použit k zaměření raketoplánu Challenger během jeho 6. orbitální mise 10. října 1984 (STS-41-G). Podle zpráv Stevena Zalogy byl raketoplán krátce osvětlen a způsobil „poruchy na raketoplánu a utrpení posádky“, což přimělo Spojené státy k podání diplomatického protestu ohledně tohoto incidentu. 6] Zdá se, že toto tvrzení začali šířit bývalí sovětsí představitelé, zejména Boris Kononěnko. 7] Členové posádky a „dobře informovaní členové americké zpravodajské komunity“ popřeli, že by raketoplán byl osvětlen pomocí Terra-3. 8]

Mohou ruské lasery skutečně oslepit satelity? Nikdo to neví jistě, ale pravděpodobně ano. Nejvyspělejší americké optoelektrické satelity Keyhole však proti tomu mají s největší pravděpodobností protiopatření, tj. jednoduché dálkově ovládané panely, které se zavřou nad objektivem, aby se senzor nesmažil. Laser na tuto vzdálenost pravděpodobně nemá takovou sílu, aby přímo spálil celou družici, ale spíše usmažil citlivý zobrazovací snímač CMOS za objektivem.

Také je pravděpodobné, že je to mnohem obtížnější, než se zdá. Zaprvé, aby došlo k nějakému poškození, musí většina laserových zbraňových systémů udržet laser zaměřený na cíl po určitou dobu. Při testech na krátkou vzdálenost obvykle cíl „spálí“ za 5 až 10 sekund. Aby však laser poškodil senzor vzdálený 300-500 km (oběžná dráha většiny satelitů Keyhole), musel by pravděpodobně přesně „sledovat“ satelit po celé obloze. Družice se však pohybují extrémně rychle a laser by musel v podstatě navlékat jehlu a udržovat paprsek na senzoru, zatímco družice letí po obloze. To by vyžadovalo mnohem větší schopnosti digitálního sledování, automatizace a systémů řízení palby, než si většina lidí myslí.

Jistě, komerční a profesionální teleskopy mají schopnosti sledovat hvězdy po pomalu se pohybující obloze a pravděpodobně lze použít podobnou technologii, ale je třeba zmínit, jak je to technicky náročné a obtížné.

Za druhé: mezi USA a „partnery“ je mnoho takových zobrazovacích satelitů, přesto má Rusko pravděpodobně velmi malé množství těchto prototypových laserových systémů. Bylo by velmi obtížné všechny družice včas oslepit. S tím, že to nevíme jistě – Rusko jich může mít více, než si myslíme – a vždy může oslepit jeden nebo dva jako varování a vynutit si vypnutí ostatních.

Nejspolehlivější a nejvěrohodnější metodou je nakonec stará dobrá Nudolská střela.

Neohrození čtenáři si řeknou, že USA tvrdí, že by „odpověděly“, kdyby Rusko vyřadilo jejich satelit(y). Tento scénář má však jeden velmi zajímavý úhel pohledu, který málokdo předvídal.

Jistě, USA mohou provést odvetu a vyřadit ruské satelity poté, co Rusko vyřadí všechny americké. Ale hádejte, kdo pak zůstane jediným dominantním vesmírným hegemonom a satelitní mocností na světě?

Přesně tak. Ten – kdo se stane nejen nejšťastnějším, ale i nejdominantnějším hráčem ve vesmíru s náhlou obrovskou a historickou strategickou výhodou nad americkým protivníkem. Rusko i USA by byly satelitně poslány zpět do doby kamenné, ale Čína by se nyní těšila virtuální, faktické vesmírné hegemonii. Myslíte si, že USA stojí o to, aby riskovaly takovou nemyslitelnou možnost? Není to příliš pravděpodobné.

Stručně řečeno, to, že USA ženou Rusko do satelitní války, je jako kdyby chlapík s Bugatti vyhrožoval, že někomu vrazí do Toyoty Tercel z roku 92 při nehodě na silnici. Mohou ztratit mnohem víc. Tím

nechci znevažovat ruské vesmírné schopnosti, ale spíše zdůraznit, že USA budou v tomto případě opravdu velkým poraženým. Chlapík od Toyoty si může pořídit nový nárazník za 125 dolarů, zatímco ten druhý bude mít škodu přes 100 tisíc dolarů.

Z tohoto důvodu se domnívám, že USA opravdu nechtějí, aby Rusko zvýšilo své nároky a dalo mu důvod začít likvidovat satelity.

3. Asymetrická, hybridní válka a lehký útok

Dalším způsobem, jak minimalizovat převahu moderních schopností 4GW/5GW protivníka, je použití mnoha taktik asymetrické války. Už jen z prosté nutnosti to AFU dělá. Rusko také, ale Ukrajina v některých oblastech posunula obálku dále a rychleji, pokud jde o asymetrické obcházení signální dominance na bojišti.

Věci jako 3D tisk bomb z dronů, maskirovka všeho druhu (finty, atrapy jako strašáci a vybuchující tanky k oklamání průzkumu), nekonvenční/hybridní použití sil – vyhýbání se velkým, pomalým obrněným uskupením a místo toho využití povstalecké „techniky ISIS“ k výměně bezpečnosti za prostor a čas.

Útok na Charkov byl do jisté míry úspěšným příkladem (říkám do jisté míry, protože ačkoli bylo dosaženo cílů, utrpěli těžké ztráty – což odhaluje nevýhody). AFU zvolila strategii „koule na noze“ a „bezpečí jako poslední“, která sázela na překvapivé a přetěžující průzkumné smýčky OODA tým, že na rychle se pohybujících lehkých vozidlech velmi rychle překonávala rozsáhlá území a na přijímající straně vyvolávala masovou paniku, přehnanou reakci a dezorientaci.

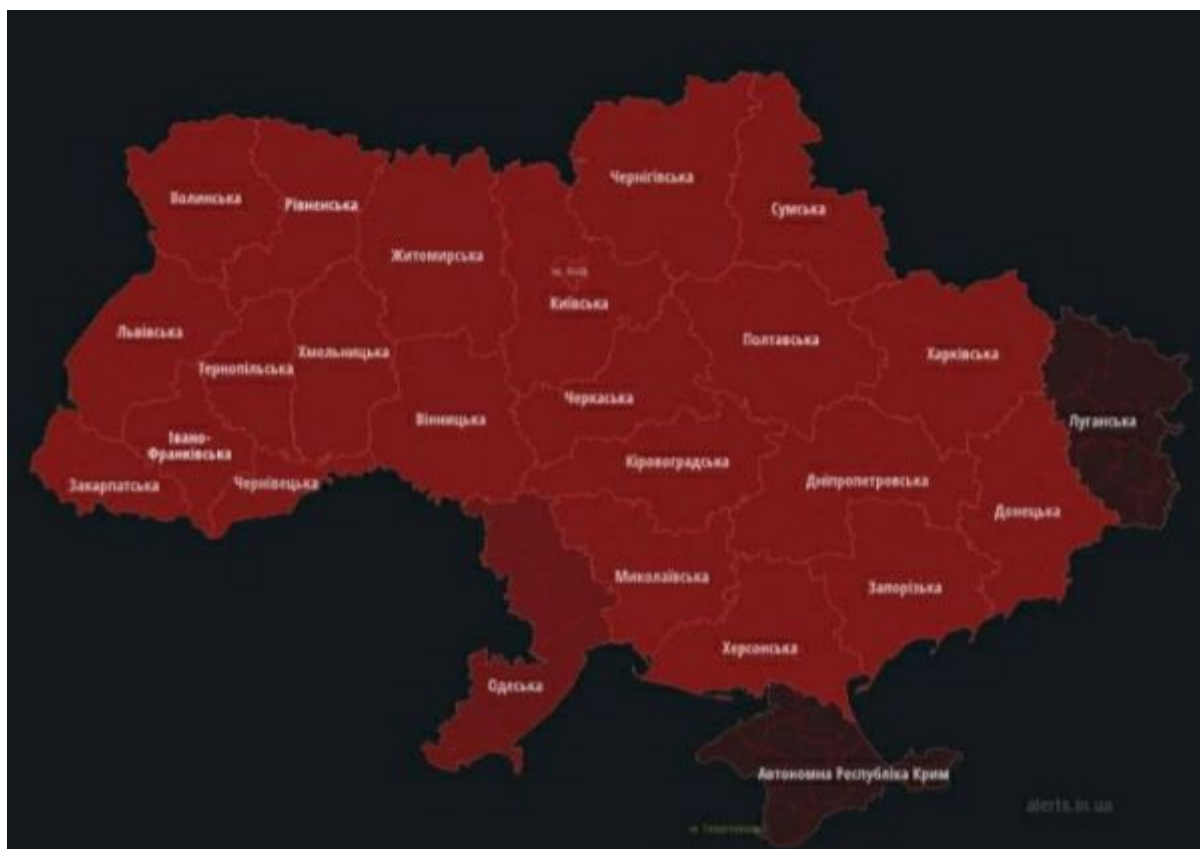
Samozřejmě to nefunguje všude. V Charkově se spoléhalo na hustě zalesněné oblasti, kde se dal pohyb skrýt. Nemluvě o početní převaze 5:1 nebo 8:1 (podle některých zdrojů) nad tím, co byla fakticky spojenecká dobrovolnická posádka; ale je to příklad na jednom místě a v jednom čase.

Také Rusko používalo „lehký útok“ s hybridní válkou (aktivace partyzánů ve spojení s chersonským útokem apod.) poměrně účinně již na počátku, ale se stejnými nevýhodami, protože bylo mnohem více ztrát než obvykle. A do budoucna to není nejsilnější strategie volby.

4. Natahování nepřítele až k bodu zlomu

Tady se začínáme dostávat ke skutečnému jádru toho, co Rusko pravděpodobně použije. Související strategií, kterou mohou použít operativně v mnohem větším měřítku a kterou podle mého názoru můžeme pravděpodobně velmi brzy vidět v nadcházející ofenzivě, je záměrné natahování fronty až k bodu zlomu, využívající slabin AFU v oblasti lidských zdrojů a kvality vojsk. Ale co je nejdůležitější, a to se týká současného tématu, znamenalo by to obrovskou logistickou zátěž pro serverovou farmu NATO C4ISR v zázemí.

Pokud Rusko otevře více nových rozsáhlých front, exponenciálně se tím zvýší počet pracovních hodin, výpočetní výkon atd., které jsou potřeba k tomu, aby bylo možné vše sledovat a předávat AFU. Tyto výše zmíněné, obrovské churningové výpočetní cykly zázemí NATO by byly napjaté na maximum, aby sledovaly tak široké rozložení sil a možností. Dále by to napínalo a rozptylovalo klíčové ukrajinské naváděné systémy, jako jsou HIMARSy, kterých mají relativně málo,

čímž by se dále anulovala výhoda ISR, protože údaje o cílech od NATO jsou k ničemu, pokud systémy, kterým posílají cíle, nejsou efektivně rozmístěny nebo jsou rozptýleny po celé zemi.

Pro názornost si představte, že se většina války odehrává na jedné blízké frontě. AFU tam může soustředit všechny své přesné systémy, jako jsou HIMARSy, M270 atd. a použít je v soustředěné palbě na relativně menším prostoru, kde může dohled NATO také mnohem účinněji a efektivněji sledovat ruské týlové oblasti, C3, zásobování, logistiku atd.

Ale rozprostřené na více širokých frontách, Ukrajina by neměla jinou možnost než rozředit své nejsilnější přesné jednotky a rozptýlit je stovky/tisíce kilometrů od sebe. Rizikovým extrémem tohoto postupu, jak jsme o něm hovořili v 2. části, by bylo, kdyby Rusko využívalo příliš široké a od sebe vzdálené fronty, čímž by překročilo bod klesající návratnosti přínosů. To se však týká pouze vzdálených extrémů, jako je fronta na západní Ukrajině, ve Volyňské provincii. I když teď se objevily drobné náznaky – i když to mohou být obvyklé maskirovské finty -, že by Rusko stále mohlo zvolit onen obávaný první vektor z mé zprávy z 2. části. Nejenže byly poprvé od začátku SMO spatřeny ruské drony záhadně bzučící v Žytoměřské oblasti (západně od Kyjeva) na Ukrajině, ale došlo i k „podivné aktivitě“ v daleko západním Bělorusku, přičemž se objevily zprávy o svědectví „Wagnerových jednotek“ (nebo jednotek, které „vypadaly jako Wagner“) v běloruských Baranovičích, poblíž polsko-ukrajinsko-běloruských hranic. To přinutilo Ukrajinu rozmístit tam 20 000 vojáků v rámci příprav na možný ruský útok z tohoto vektoru, jak uvádí renomovaný ukrajinský kanál „Resident“:

Ukrajinský TG-kanál „Resident“ sdílí insider: Generální štáb soustřeďuje v Žytomyru 20 000 vojáků ukrajinských ozbrojených sil k odražení případného ruského úderu z Běloruska.

Žytomyr by odpovídal „Macgregorově ose“ z našich předchozích předpovědí 2. části. Taková osa by mohla velmi dobře dosáhnout toho, co jsme zmínili výše – roztažení a napnutí

ukrajinských/natovských zpravodajských/rekonzultačních schopností, což by velkým ruským silám poskytlo větší prostor pro postup v těchto digitálně ovládaných podmínkách. Stručně řečeno, rozděluje nepřátelské zdroje v těchto oblastech, více zatěžuje satelitní (a další SIGINT, ELINT atd.) zdroje, vyžaduje, aby satelity obíhaly na širších, nepředvídatelných a méně koordinovaných oběžných drahách, což degraduje a prodlužuje vlastní reakční časy a smyčky OODA NATO.

5. EW Brutální síla

Rozsáhlým nasazením výkonných systémů EW je také možné brutálně posílit a přemoci elektronickou infrastrukturu nepřítele. Většina však přehlíží jeden problém, a to, že výkonné rušičky ruší i vaše vlastní zařízení.

Konkrétně ve sféře války s drony. Pokud máte jedno ze standardních bojišť, která tak často vidáme, široká, rozlehlá pole se zemí nikoho uprostřed, nad nimiž se vznášejí drony z obou stran a korigují dělostřeleckou palbu – a za dělostřelectvo umístíte výkonný systém Krasukha a začnete nebe nad tímto polem zaplavovat rušivým signálem, ničíte vlastní drony i nepřítele.

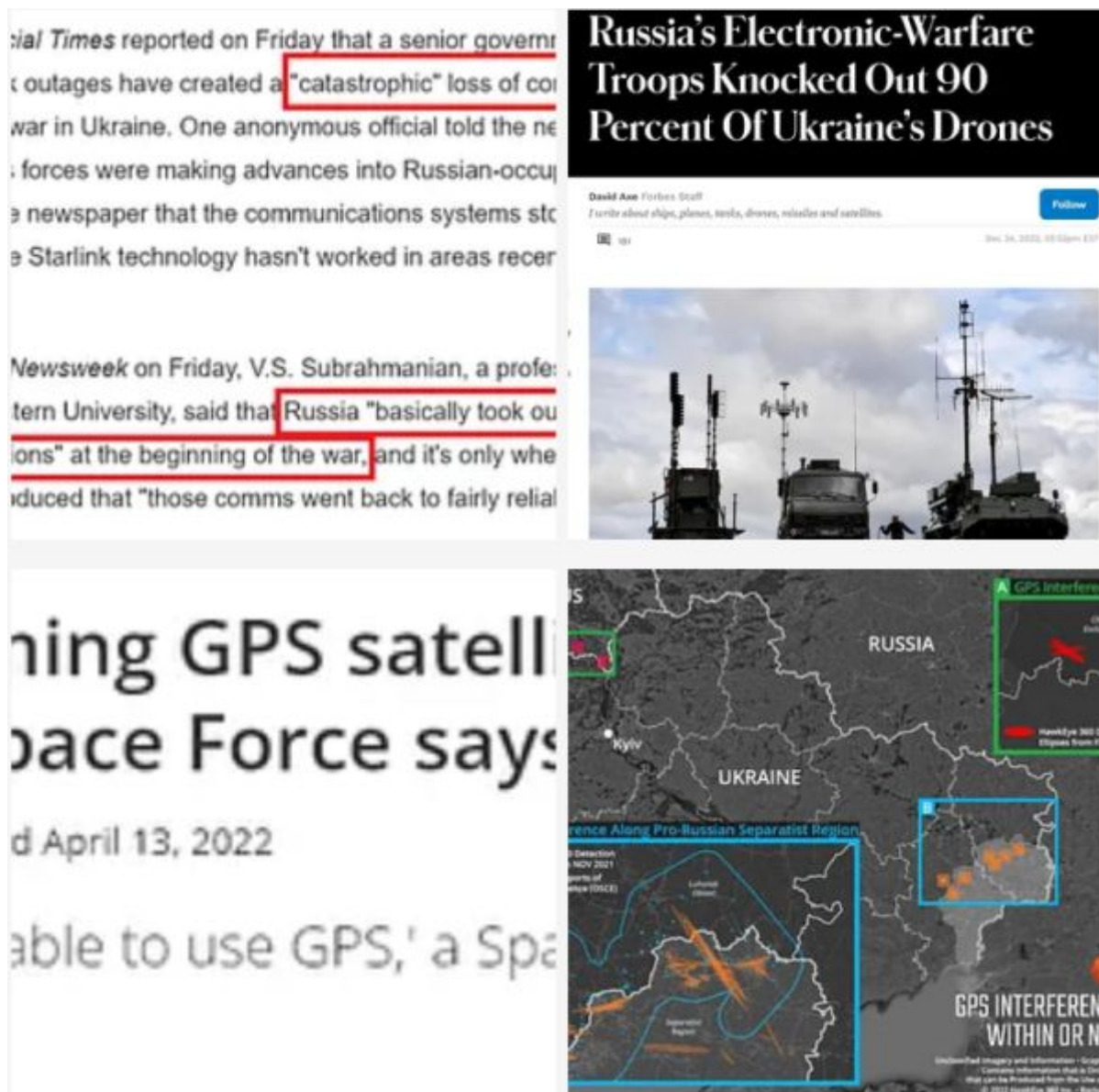

To již bylo několikrát zmíněno v rozhovorech s ruskými vojáky, kteří si stěžovali na to, že za určitých okolností nemohou používat své protidronové zbraně nebo systémy EW, protože to ruší i jejich vlastní drony.

Pokud byste nyní měli vlastní drony vlastní výroby s vlastními tajnými pásmy, které vaši vojenští inženýři navrhli tak, aby byly speciálně odolné vůči rušícím pásmům, mohlo by to být něco jiného. Ale to je bohužel problém obou stran, které se spoléhají na stejné čínské výrobky DJI, místo aby konstruovaly vlastní zařízení.

Faktem je, že skutečný vliv, který má ruský EW na tuto válku, je značně podceňován a bagatelizován. Kvůli špičkové ruské OPSEC a obrovskému množství záběrů z dronů, které vidíme, většina předpokládá, že ruská technika sedí nebo je „podhodnocená“. Ale ve skutečnosti, kdybyste věnovali pozornost zprávám a rozhovorům stejně pečlivě jako já, viděli byste, že ukrajinské síly si neustále stěžují na naprostou EW převahu, která proti nim převládá.

Sakra, naše poslední zpráva se týkala právě této skutečnosti. A existuje mnoho zpráv o celých frontových liniích zatemněných ruským EW:

Ale je toho ještě mnohem víc. Velká část, a troufám si říct, že většina videí souvisejících s drony AFU, která vidíme, je namířena proti DLR/LPR nebo dobrovolnickým jednotkám. Proti skutečným ruským brigádám jsou jejich drony téměř úplně zneškodněny, pokud nepočítáme jediný slabý bod, kdy ruské jednotky postupují a náhodou se příliš rozšíří za jejich EW pokrytí.

6. Zdokonalení komplexu průzkum-úder

Druhá přímočařejší a logičtější metoda je paradoxně nejsystematičtější a nejobtížnější: jedním ze způsobů, jak porazit nepřítele v moderních podmínkách, je prostě mnohem lepší výcvik, větší efektivita a obecně pevnější, přísnější, rychlejší a přesnější ozbrojené síly.

Konkrétně se to týká věcí, jako je výše zmíněná smyčka OODA, která je obsažena ve slavné ruské koncepční doktríně průzkumného úderného komplexu (RSC) a průzkumného palebného komplexu (RFC). Tyto doktríny se v podstatě týkají zdokonalování procesu a „pracovního postupu“ integrace a zefektivnění různých systémů a cvičných postupů zapojených do získávání cíle a efektivního předávání údajů osádkám zbraní v krátkém čase. Rusko údajně snížilo své schopnosti RSC na pouhých 10 sekund, u některých systémů až na 2-3 minuty.

Čím více se tedy podaří systémově prosadit vysoký standard ve všech vašich formacích a čím těsněji mohou fungovat, čím více se sníží reakční časy v těchto typech rozhodovacích smyček, tím více můžete předstihnout vlastní smyčky nepřítele a tím také negovat velkou část jeho multidoménových schopností 5GW / C4ISR.

Může to znít jako technická slátanina, ale zjednodušeně řečeno: pokud má NATO všechny tyto výkonné schopnosti satelitního průzkumu a ELINT, mohou být částečně znehodnoceny, pokud jim lepší výcvik Ruska umožní rychleji se rozhodovat o získání – zaměření – zasažení cíle. Pokud NATO například varuje AFU, že se do určitého sektoru přesouvá velká ruská síla (nebo kontingent letadel), může být tento zkažený „moment překvapení“ částečně negován, pokud jsou ruské smyčky RSC / OODA tak dobře vycvičené, že předčí vlastní schopnosti AFU předat potřebné informace na taktické úrovni, a to i navzdory obecné znalosti ukrajinských sil o ruském postupu. V podstatě pokud VÍTE, že nepřítel je na druhé straně pole od vás, protože vám to řekne někdo se satelitem, ale smyčky průzkumu a úderu tohoto nepřítele jsou mnohem rychlejší než vaše, pak na tom bude pramálo záležet, protože vás stejně předběhne.

Ale jak bylo zmíněno na začátku, je to zdaleka nejobtížnější možnost, protože se opírá o mentalitu „bez zkratek“, tvrdé práce a mazání loktů, kdy jednoduše zdokonalíte všechny své ozbrojené síly na extrémně vysokou úroveň schopností, místo abyste se spoléhali na náhody, jako jsou překvapivé útoky nebo maskirovka, které nepříteli zamlží vnímání bojiště.

To však vyžaduje také souběžné úsilí o modernizaci vašich sil aby technologické zázemí a infrastruktura mohly účinně podporovat zvýšenou zátěž těchto standardů. Jedním ze způsobů, jak toho Rusko v posledních letech dosáhlo, je soustavné zavádění „síťově orientovaných“ systémů, které digitálně integrují jejich bojiště takovým způsobem, kdy interoperabilita systémů a jednotek může umožnit včasné a efektivní rozptýlení zaměřovacích dat. Rusko začalo používat systémy, jako jsou Strelets-M (Sagittarius-M) a Andromeda-D (součást programu Ratnik), které, laicky řečeno, poskytují vojákům konzoli s digitální mapou, umožňující zadávat pozice nepřítele pouhým dotykem prstu a okamžitě tyto pozice posílat různým palebným jednotkám k zásahu proti nepříteli.

Podobně jako americký systém Link-16 to umožňuje ruskému pozemnímu vojákovi dokonce předávat údaje o zaměření až frontovému bombardéru, například Su-34, pokud je vybaven odpovídajícím systémem. Teprve před několika týdny jsme získali jeden z prvních pohledů na důstojníka ruské dělostřelecké jednotky, který takovou konzoli používal.

System již byl úspěšně nasazen v Sýrii, kde ruští vojáci podávali podrobná data o zaměření bombardérům Su-24M, a to údajně se „100% přesností„.

Otázka tedy nakonec zní – má zde Rusko výhodu, která může znehodnotit schopnosti NATO? Slyšeli jsme některé zprávy (většinou od vojensky spřízněných osob, jako jsou vojáci DLR, filtrované přes doomery jako Strelkov) a stížnosti na některé vážné nedostatky v ruských smyčkách OODA, pokud jde o předávání dělostřeleckých cílů.

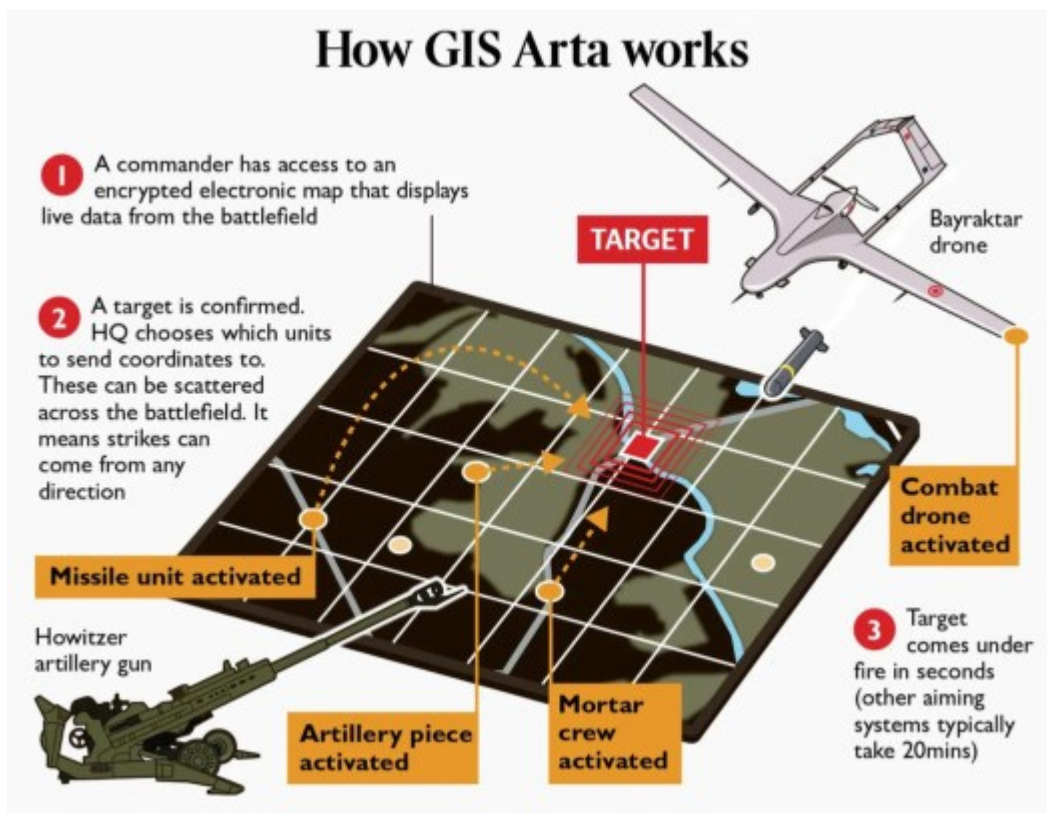
Jedna taková stížnost popisovala, jak jednotka AFU brodila řeku a data o tomto cíli byla předána ruskému dělostřelectvu kdesi v týlu. Rozhodovací proces však musel projít tolika řetězci velení a autorizací, že než začaly létat granáty, byly jednotky AFU dávno pryč.

Ale vždy je snadné ručně vybírat drobné incidenty, které náhodou souhlasí s vlastním narativem. U některých jednotek mohou existovat lokální problémy, stejně jako u každé velké bojové síly. Neexistuje však žádný důkaz, který by naznačoval, že tento problém je endemický pro všechny bojové jednotky. Faktem je, že nemůžete zabít svého téměř rovnocenného protivníka v bezprecedentním poměru 10:1, čímž mu způsobíte statisíce ztrát, pokud jsou vaše rozhodovací úderné řetězce tak nefunkční.

Pravdou je, že západní armády nemají velké dělostřelecké síly. Ukrajina byla chválena, že kombinuje to nejlepší z možností Západu, včetně jejich nejmodernějších, nejpokročilejších a nejschopnějších systémů (PhZ2000, Kraby, Archery, Dany, Césary, M109, M777, Zuzany atd.) a inteligentní munice, s vynikajícími bývalými sovětskými dělostřeleckými doktrínami, a vytváří tak alchymistické síly s nebývalým bojovým potenciálem. A slovem „bezprecedentní“ myslím doslova lepší než americká armáda. Neberte mě za slovo, přečtěte si toto slavné twitterové vlákno od bývalého experta ministerstva obrany Trenta Telenka, který se vyžívá v bezkonkurenční a revoluční síťové/integrační syntéze AFU, díky níž jsou jejich dělostřelecké síly mnohem lepší dokonce i než síly americké armády. Zde je výňatek:

Jedná se o skutečné distribuované softwarové prostředí, které zkrátilo dobu od požadavku na střelbu do stisknutí spouště z 20 minut na 30 sekund. Pro srovnání, americká armáda zvládla tento požadavek na stisk spouště za 5 minut za 2. světové války, za 15 minut ve Vietnamu a za hodinu v současnosti. Ne, to není překlep. Prodloužení doby „od výzvy k stisknutí spouště“ v americké armádě souvisí se snahou zabránit přátelské palbě a se začleněním důstojníků JAG do středisek řízení palby dělostřelectva divize, kteří ověřují pravidla zapojení/kolaterální škody při výzvě k palbě. V roce 2006, kdy speciální jednotka americké armády lovcí vysoce hodnotné cíle dostala přímý přístup k baterii MLRS s raketami GMLRS – bez důstojníka JAG otráveného řetězcem velení – se v Iráku díky Blue Force Tracker dostala zpět na úroveň 15 minut ve Vietnamu. To u Obamovy administrativy dlouho nevydrželo díky tomu, že Talibanské vysoce hodnotné cíle používaly vlastní děti jako živé štíty a následovaly fotografie mrtvých dětí z mobilních telefonů. Pak se vše vrátilo do hry na důstojníky JAG & speciální jednotky začaly nakupovat bezpilotní letouny.

Mnoho amerických vojenských expertů následně souhlasilo s Trentovým průkopnickým odhalením ukrajinských systémů GIS Art a „Nettle“. (Více se o něm můžete dočíst [zde](#).)

O co tedy jde? Že tato bezkonkurenční schopnost v rukou ukrajinských sil, které mají nejen největší a nejmodernější dělostřelecké houfnice, nejpřesnější a nejlépe odpalovanou munici, ale také nejsilnější kombinované síly všech ISR a satelitního průzkumu NATO/Five-Eyes – TĚTO historické přírodní síly, dostává od ruských dělostřeleckých sil pořádně na frak. Jistě, AFU sem tam mistrovsky zasazuje i své údery. Ale jako celek ruské dělostřelecké síly, využívající vlastní revoluční schopnosti ruského průzkumně-palebného komplexu, v dělostřelecké válce s Ukrajinci vytírají podlahu.

Jistě, odpůrci budou tvrdit, že je to proto, že Rusko má mnohem více munice, kterou může vynaložit – ale hele, když jsou ty novodobé západní systémy a svižné schopnosti GIS Artu tak skvělé, neměla by přesnost a schopnost zabíjet časem převýšit ruskou muniční převahu?

Navíc je nyní potvrzeno, že ruské síly používají řadu vlastních ekvivalentních systémů, jako jsou integrované počítače pro řízení dělostřelectva ASUNO, které spolupracují se systémem Planshet-M-IR a umožňují bezpilotním letounům a mnoha dalším systémům síťově centrálně odesílat zaměřovací údaje přímo do dělostřeleckých zbraní a umožňují, aby se doba „od cíle ke stisknutí spouště“ snížila na několik sekund. ASUNO může také automatizovaně řídit celé baterie několika dělostřeleckých jednotek a rychle je navádět na cíl. A videa již ukázala, jak tento systém využívají ruské frontové dělostřelecké jednotky.

Nakonec ruská RCS/RFC prokázala své schopnosti tím, že zničila armádu AFU natolik, že si doslova objednala celou druhou armádu z EU.

7. Úspory z rozsahu

Rusko dosud v mnoha ohledech s největším úspěchem používalo metodu atomizace a nejednoznačnosti, a to jednoduše z důvodu nutnosti. Už tak mělo nepřiměřeně malé síly, kterým nezbývalo nic jiného než operovat jako „duch“, objevovat se na mnoha místech najednou a využívat přisnosti Sun Tzu, aby se zdálo, že je mnohem větší a všudypřítomnější, než ve skutečnosti bylo.

To naopak do jisté míry fungovalo v jejich prospěch, protože už tak malé síly jim do značné míry znemožňovaly „shlukování“ způsobem, který by prospíval slídilům NATO s velkou intenzitou ISR.

Ale nyní, když se do boje zapojí očekávaná síla 300-500 tisíc (nebo více) nových mobiků, nebudou mít jinou možnost než se pohybovat kolem velkých, štavnatých formací, které představují „prostředí bohaté na cíle“ pro ono vševídnoucí oko NATO. A právě zde může metoda distribuce fungovat. Rozšířením sil na obrovsky rozsáhlé nové frontové linie mohou značně zatížit schopnosti NATO.

Také je třeba říci něco o konceptu „úspor z rozsahu“. To znamená, že existuje určitá výhoda získaná ze zvětšování sil, kdy určité redundance a paralelizace systémů začnou fungovat v tandemu takovým způsobem, že se stanou „více než součtem svých částí“, což přináší další výhody.

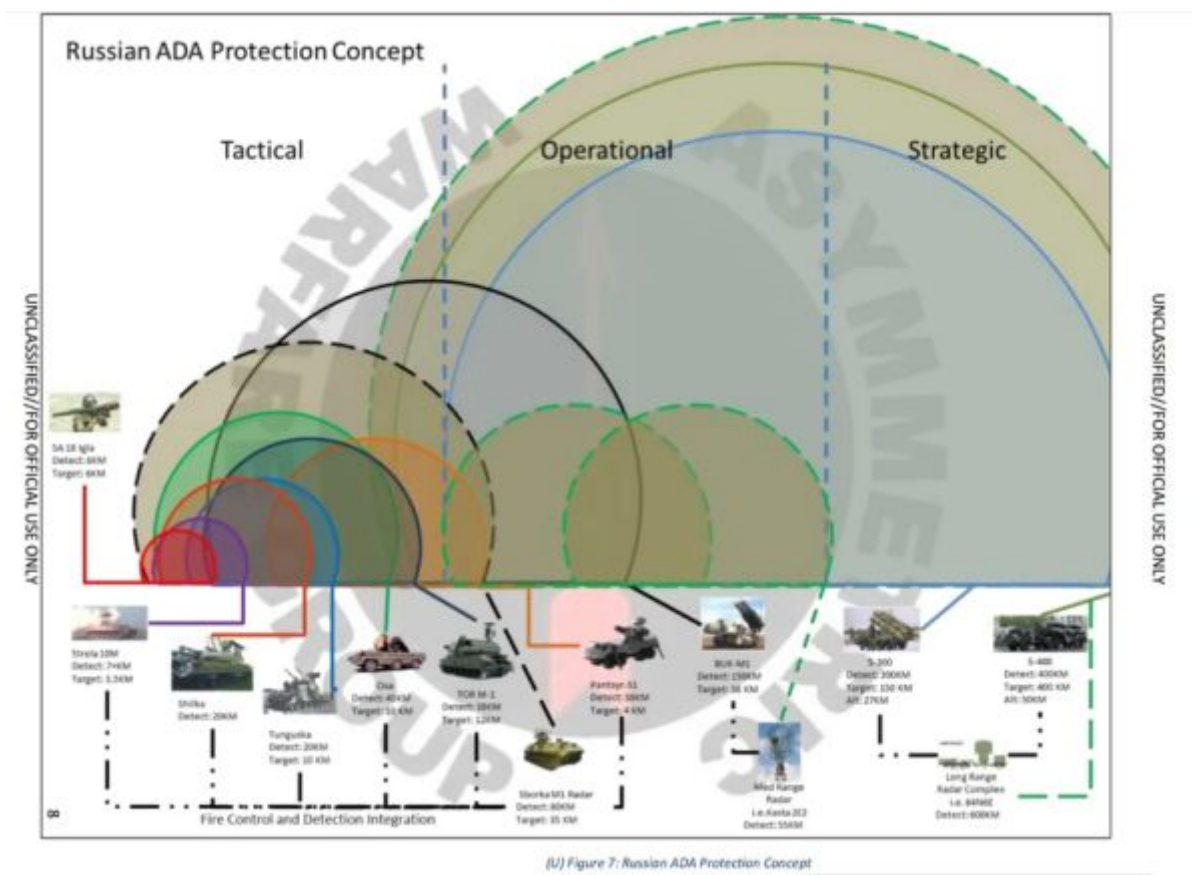
Příkladem může být, že ruské vzdušné síly byly dosud mnohými označovány za chudokrevné, což si většina lidí neuvědomuje, protože Rusko do konfliktu dosud nasadilo jen malý počet sil. To má reciproční dopady na funkci celku frontových sil v daném prostoru. Představte si bitvu jako určitý druh ekosystému – viděli jste známá videa, kde jsou do přírodní rezervace vysazeni vlci, což vyvolá řetězovou reakci událostí; vlk sežere jeleny, kteří sežerou trávu, ta odčerpá vodu z potoka a utlumí chov ryb. Zavedením vlka tak dochází k zázračnému, složitému a zdánlivě paradoxnímu řetězci událostí, který nakonec vede k revitalizaci řeky a rybího prostředí.

Nadcházející ruská eskalace zahrnuje zvýšení počtu vojáků všech složek, včetně letectva. Viděli jsme zprávy o tom, jak je nyní údajně 400 stíhaček a 300 vrtulníků umístěno mimo Ukrajinu, připraveno k akci.

Podobně, silou rozsahu – zvýšením letecké podpory dané frontové linie – Rusko urychlí řetězovou reakci v ekosystému. Bude více „divokých lasiček“ pro mise SEAD, systémy AD AFU budou v

důsledku toho mnohem více pod tlakem a méně aktivní, což zase umocní aktivní účast ještě VÍCE vzdušných sil na způsob frontových bombardérů a útočných vrtulníků – nyní mohou operovat volněji. Tento dominový efekt způsobí zvýšení efektivity útočných jednotek postupujících na nepřítele, což jim zabrání být „statickými“ a uvízlými v patových, pozičních a útočných bitvách – což tedy znehodnotí mnoho ISR NATO závislých na statických cílech, jejichž souřadnice mohou předat dělostřeleckým systémům. Stručně řečeno, lavinovitě se změní v tekutější bojiště, což ztíží a zatíží systémy ISR, zejména satelitní průzkum.

Podobně se koncept „úspor z rozsahu“ týká zvýšení počtu ruských systémů AD v každém odvětví. Jak bylo stručně uvedeno v části 2, „hustěji“ integrovaný a vrstvený systém AD může mít složené účinky díky tomu, že se všechny různé nesourodé části vzájemně překrývají jako neurony, které na sebe vytvářejí multiplikační spojení.

(U) Figure 7: Russian ADA Protection Concept

Tím se dále zvýší schopnost Ruska zachytit údery v „týlových liniích“, což je přesně to, co bylo největší silou schopností ISR NATO. Je třeba si uvědomit, že vzhledem k dosavadnímu velmi úspornému použití

sil ze strany Ruska to znamenalo silné poddimenzování a nedostatečné využití systémů AD. Ale s nadcházejícím navýšením vojsk bude přivedeno mnohem více raketových brigád a bude mít aditivní efekt, podobně jako stojaté vlny nebo cymatické systémy, kde se překrývající se frekvence stávají společně mnohem silnějšími.

Mnozí lidé před několika měsíci seděli s vytřeštěnými očima a sledovali matoucí přehlídku Antonovského mostu, do něhož bušily HIMARSy, často bez sebemenší ruské snahy střely zachytit. Většina si neuvědomuje, že viníkem bylo malé použití ruských sil. Roztažené tak, že i raketové brigády operovaly anemicky, takže se sotva našla jediná jednotka Pansir, která by most kryla, alespoň do konce, kdy byly přesunuty další.

Takže k úvodní otázce: takto může Rusko postupovat s velkou armádou navzdory převaze NATO v oblasti ISR. Drastickým zvýšením počtu vojáků, kterému odpovídá i zvýšení počtu brigád AD, bude ruská AD vytvářet složenou účinnost díky rozšířené, překrývající se vrstevnaté integraci, což zase ztíží útoky AFU na týlové linie a muniční sklady, a tím umožní ruským silám udržet zásobovací linie neporušené a důsledněji postupovat.

NATO se to samozřejmě pokusí zmařit zvýšením dodávek přesných systémů na Ukrajinu, aby se vyrovnalo silou a pokusilo se tyto systémy AD přemoci. Pro zajímavost, jejich nejnovější balíček měl za cíl poslat dalších 18 systémů HIMARS (k ~20, které Ukrajina již má); není však jasné, zda/kdy je dostanou, protože se objevily určité náznaky, že to ve skutečnosti v dohledné době nepříjde.

8. Klasická sovětská doktrína stále kraluje

Poslední strategie operačního rozsahu, o níž se zmíníme a která funguje při znehodnocování dosahu a přehledu systémů ISR NATO, je do jisté míry tím, co Rusko již úspěšně dělá.

Stručně řečeno, zapojení se do dělostřelecké války na dlouhé vzdálenosti, i když pojem „dělostřelectvo“ je přílišné zjednodušení a má představovat všechny systémy dlouhého dosahu od granátometů přes trubkové dělostřelectvo až po rakety odpalované ze země a ze vzduchu atd.

To může znít rozporuplně, protože jsme se již dříve zmínili, že pohybová a manévrová válka na široké frontě může popřít mnoho aspektů moderní hybridizace a digitalizace bojiště. Ale při nedostatku schopnosti otevřít široké fronty je alternativou takové rozmístění sil, že všechny kritické týlové oblasti jsou mimo dosah nepřátelských systémů nejdelšího dosahu, v tomto případě HIMARSů. A pak jednoduše využít obrovskou „dělostřeleckou“ převahu k tomu, abyste nepřítele rozdrtili v pomalé, vyčerpávající válce.

Tato metoda se opírá o určitou kvantitativní a kvalitativní převahu v palbě dlouhého dosahu, kterou Rusko má. Nejenže má Rusko obecně mnohem více jednotek dalekého dosahu, ale samozřejmě i mnohem více munice pro ně a mnohem větší dostřel.

bbc.com

We get an insight into the ammunition problems as Ukrainian troops target a Russian position with 60mm mortars. The first mortar round flies from the tube with a loud bang. The second round doesn't eject.

There's a hiss of smoke and a shout of "misfire" sending the mortar unit scrambling for cover. Troops tell us the ammunition is old stock, sent from abroad.

Zastánci Západu často tvrdí, že ukrajinské západní dělostřelectvo je „lepší v dostřelu“ než ruské a starší sovětské systémy. Je to pravda jen do té míry, že některé z nejmodernějších dodaných západních systémů, jako M777, César atd. mohou střílet pokročilou municí RAP a base-bleed, což dává výhodu doletu kolem 30-40 km oproti typické dělostřelecké munici, která může mít maximum kolem 25 km. A přestože Rusko používá mnoho starších systémů, od 2S1 Gvozdiky, 2S4 Akatsija, standardní 2S19 Msta-S a různé tažené houfnice jako D-20 a 30, které mají nižší dostřel, Rusko používá také řadu dalších systémů, které se vyrovnají západním nebo je předčí. Například 2A65 Msta-B, 2S7M Malkas, 2S5 Giatsint-S, 2S19-M2 modernizované Msta-s a spousta trubkového dělostřelectva od Bm-21 Grad, Bm-27 Uragan, Bm-30 Smerč atd.

9A53-S Tornado

Number: 48 in a single brigade
Armament: 300mm GLONASS guided x12
(accurate to 5-10m)
Range: 120km

M142 HIMARS

Number: 16 (20 including M270s)
Armament: 227mm GPS guided x6
(accurate to 5-10m)
Range: 80km

Jde o to, že díky prodloužené doletové převaze mohou být ruské systémy umístěny dále za linií kontaktu, což znamená, že kritické zásobovací tepny, které tyto systémy zásobují, mohou být umístěny ještě dále a přitom si zachovat pravidelnost zásobování. Pokud například vaše 2S7M Malka může střílet na vzdálenost přes 50 km, znamená to, že může být 50 km za frontovou linií. A její primární muniční sklad může být dalších 20-30 km za ní. To znamená, že munice je nyní 70-80 km od frontové linie. HIMARS má maximální dosah 90 km, nemůže však střílet přímo z linie kontaktu, musí být alespoň 10-20 km za linií, aby byl v bezpečí před různými systémy s kratším dosahem na frontě, jako jsou například létající drony. Když se tedy HIMARSy posunou o 10-20 km dozadu, jsou nyní vzdáleny 90-100 km od kritické zásoby munice, která napájí Malku a která je nyní mimo dosah.

To je jen jeden z příkladů, jak může mít tato kvalitativní převaha na dálku znehodnocovat ISR. Satelity NATO sice zjistí a předají souřadnice tohoto muničního skladu, ale AFU s tím nemůže nic dělat, protože její systémy na něj nedosáhnou. Přitom kritické sklady munice na frontě batalionu Ukrajiny mohou být třeba jen 50-60 km od linie dotyku a ruské systémy je mohou zasáhnout. Pokud je AFU přesune mnohem dále, pak se náhle mezera mezi jejich operujícími

frontovými jednotkami a základní municí, která je zásobuje, stane příliš velkou a neefektivní, což kriticky zpomalí jejich zásobování a sníží jejich bojovou efektivitu.

Tím, že Rusko nutí Ukrajinu do této útočné války s palbou dlouhého dosahu, ničí průzkumné schopnosti Západu, ale jen do té doby, dokud si udržuje kvalitativní náskok v dosahu svých systémů. Pokud by například Ukrajina začala masově dostávat systémy mnohem delšího dosahu, jako jsou tolik opěvované GLSDB, pak by teoreticky mohla začít tuto výhodu anulovat a převaha NATO v ISR by najednou opět mohla diktovat operační iniciativu.

Někdo by mohl namítnout, že taková taktika by proti USA nefungovala. Rusko má štěstí, že Ukrajina nemá mnohem více systémů dlouhého dosahu. Pokud by však Rusko bojovalo proti USA, obě strany by si okamžitě vzájemně Kesslerizovaly satelity, čímž by okamžitě znehodnotily veškerou „naváděnou municí“, která ke svému fungování vyžaduje satelitní GPS. A hádejte, která země bude v klasickém válečném scénáři fungovat lépe?

III.

Poslední důležitá věc, kterou je třeba zvážit, apropos původní otázky, jak dobře může Rusko fungovat v nadcházející ofenzívě proti obrovskému přesahu vševidoucího oka NATO: je, kdo bude tuto operaci vést? Jak všichni víme, nedávno Rusko jmenovalo Valerije Gerasimova do funkce vrchního velitele celé války, což signalizuje předzvěst posunu v závažnosti, s jakou Kreml nyní na konflikt pohlíží.

Tento málomluvný a nesmlouvavý muž je na Západě předmětem mnoha spekulací, které o něm občas hovoří jako o mýtické postavě. Ačkoli je to částečně způsobeno jeho tichým a záhadným chováním – na rozdíl od mnoha amerických generálů, kteří se rádi předvádějí před blikajícími světly a mlaskají na CNN za firemní bakšiš, se straní světél reflektorů.

Ne, Gerasimov je vždy vidět, jak sedí a naslouchá, jak tiše pozoruje své okolí. Na mnoha starých záběrech z čečenské války z 90. let ho lze podobně zahlédnout, jak číhá nad rameny svých výřečnějších nadřízených a pozorně hodnotí každé jejich slovo.

Probrali jsme zde různé doktríny a strategie boje v moderní hybridní válce příštích generací. Gerasimov je muž, který na toto téma prakticky „napsal knihu“. Jeho proslulá „Gerasimovova doktrína“ byla dlouho považována za jakousi apoteózu ruského chápání vývoje a filozofie moderního vedení války.

Ačkoli se kolem skutečného obsahu samotné doktríny vede mnoho sporů a ačkoli v ní není nic zvlášť myšlenkově „převratného“ – je to prostě pokus o pochopení a rozvedení moderní války 5GW optikou jejího využití Amerikou k vyvolání krizí, jako bylo arabské jaro -,

přesto existuje jako důkaz, že přinejmenším ruské síly jsou nyní ve schopných rukou někoho, kdo důvěrně rozumí složitostem a nuancím vedení tak složité moderní války.

Gerasimovovy názory na budoucí válku

Doktrína požaduje poměr nevojenských a vojenských akcí 4:1. Gerasimov zdůrazňuje „důležitost kontroly informačního prostoru a koordinace všech aspektů kampaně v reálném čase, navíc s využitím cílených úderů hluboko na území nepřítele a ničení kritické civilní i vojenské infrastruktury“. Navrhuje také maskovat pravidelné vojenské jednotky „převlečením mírových sil nebo sil krizového řízení“ [1].

Je zajímavé, že „doktrína“ vznikla v době (2013), kdy se Rusko právě připravovalo na zapojení do prvních scénářů skutečně „hybridní války“ v Sýrii i na Ukrajině. A tak nastínila soubory parametrů pro maximalizaci efektivity v těchto konfliktech asymetrického a „nepravidelného“ stylu – jak nejlépe využít malé síly s různými tajnými akcemi, od kyberprostoru, přes politické, partyzánské, nepřímé/nepravidelné/paramilitární síly, asymetrické techniky atd.

Méně známá je však skutečnost, že v roce 2019, kdy ukrajinská krize pomalu směřovala ke svému nevyhnutelnému okamžiku střelného prachu, Gerasimov, zjevně čtoucí čajové lístky, údajně aktualizoval jakousi neformální verzi 2.0 své „doktríny“, která znovu zdůraznila důležitost přípravy na klasičtější, přímou vojenskou konfrontaci brutálních armád.

V tomto novém projevu zdůraznil zejména důležitost přípravy „přesných zbraní“ v dostatečném předstihu před konfliktem a poznamenal, že pokoušet se vyrobit takové zbraně až poté, co konflikt již vypukl, je neúspěšná strategie, která nikdy nebude fungovat. Jakkoli se tento koncept může zdát jednoduchý, zdá se, že si jej Rusko vzalo k srdci a podle jeho pokynů se dobře připravilo. Na druhou stranu NATO si to k srdci nevzalo.

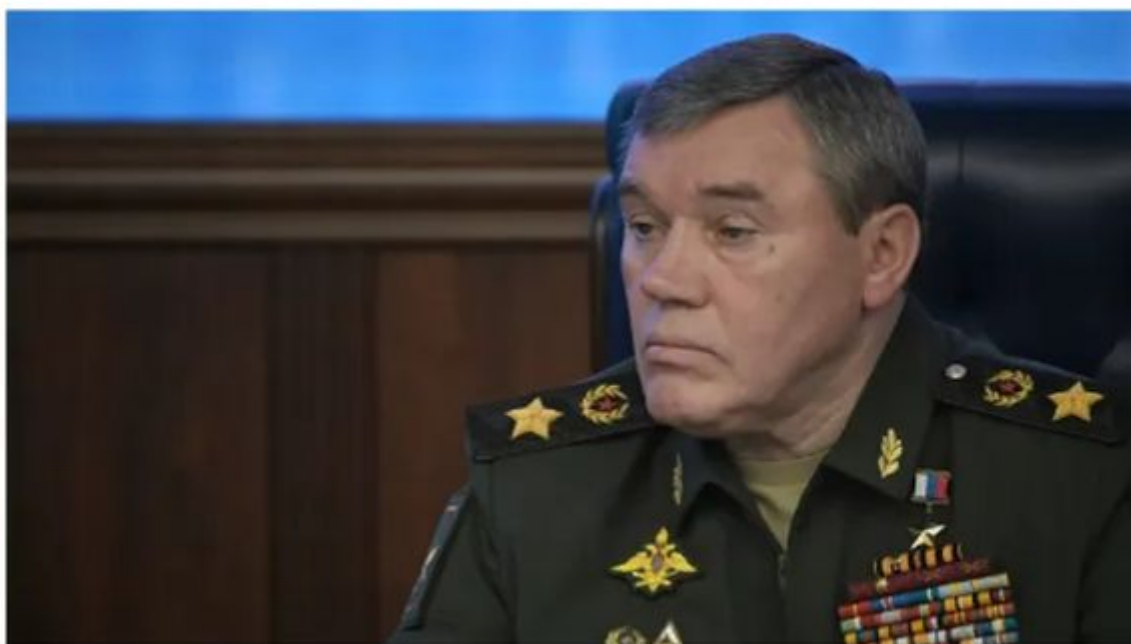
Gerasimov je tedy muž, který umí rozpoznat, odkud vítr vane, jaké jsou zákonitosti a trendy moderního válčení a jaké jsou nuance současné krize. Je tedy jen příznačné, že nadcházející vrcholnou fází

povede právě on – velitel, který se stal synonymem pro využití těchto asymetrických a nepravidelných taktik k vítězství. A tak můžeme i nadále doufat, že Rusko bude v nadcházejících dnech uplatňovat zde představené jemnější body a mnoho dalších, přičemž bude využívat jak taktiku široké fronty k protažení a zdůraznění schopností Západu, tak ve vybraných oblastech, kde fronta zůstává pevnější, bude nadále používat vlastní průzkumný palebný komplex a RSC z velké vzdálenosti, aby přiškrtlo a znehodnotilo schopnosti ISR Západu.

A nezapomínejme, že sám vrchní velitel Ukrajiny Zalužnyj zbožňuje Gerasimova jako největšího vojenského vůdce a myslitele moderní doby:

"The smartest of people": Commander-in-chief of the Armed Forces of Ukraine Zaluzhny called Gerasimov his teacher

17: 23 26.09.2022 (updated: 17: 24 26.09.2022) © 8160

© RIA Novosti . Sergey Guneev / Go to Photobank

"I grew up on the Russian military doctrine and still believe that all military science is located in Russia. I studied under Gerasimov. I read everything that he ever wrote... he is the smartest of people, and my expectations from him were huge, " the commander-in-chief of the Armed Forces of Ukraine said.

Nejenže Zalužnyj prostudoval vše, co kdy Gerasimov napsal, a považuje ho za nadřazeného všem ostatním, ale mladší generál je přesvědčen, že Rusko je epicentrem a pramenem veškeré vojenské vědy na zeměkouli.

Nyní svět očekává závěrečné vrcholné zúctování mezi „mistrem“ a „žákem“.

*****

*Identitu autora vystupujícího pod pseudonymem **Simplicius** neznám, ale odkaz na jeho články na Substaku jsem dostal od vám již známého jména Larryho Johnsona. No a když mi něco doporučí tento chlap, musel jsem se na to podívat. Omlouvám se, že jsem nepřeložil texty na obrázcích, ale samotný překlad tak dlouhého článku mi opravdu dal zabrat. Zato vám v pondělí přineu od něj nový článek „Aktualizace z 18/02 – Velká válka potvrzena jako hrozící, klid před bouří“.*

AUTOR: Simplicius

ZDROJ: 1 / 2

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ

CHCI PŘISPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.